

Конотоп

Іван Малкович

Знову коні палають в степу,
гриви зфашкують раптом,
і грімкоче глухе туп-тупу
Трахтемирівським трактом.

З грив на гриви стрибає вогонь —
сто пожеж чвалом скаче.
Пішаницею їм удогонь
понад степом хтось плаче:

"Боже! — чути волення крізь дим,
я не прошу потопу,
лиш дозволь моїм коням гнідим
досягти Конотопу..."